

θαλασσινός

θαλασσινός, ο, ουσ. [αρσ. του επιθ. θαλασσινός]. **1.** ο ναυτικός: «είναι χρόνια θαλασσινός». **2.** ο νησιώτης, αυτός που κατοικεί ή κατάγεται από νησί: «κολυμπάει από μωρό, γιατί είναι θαλασσινός». (Δημοτικό τραγούδι: θάλασσα, θάλασσα τους **θαλασσιनों**, θαλασσάκι μου, μην τους θαλασσοδέρνεις).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας